

2023 tavasz, I.szám

Áldás, békesség!

Több mint 30 év: újra egyházi iskola Pápán, a Dunántúli Református Egyházkerület fenntartásában.

Hogy is volt?

..reggeli áhítat (generációtól függően: templom, menza, díszterem, osztályterem, hangosbemondó) gyülekezeti látogatások... adventi süteményvásárok és esték... 72 óra kompromisszum nélkül... osztály-teológusok, bibliodráma... konfirmáció... „Csendesedjünk el...” heti két hittanóra (talán érettségiztél is belőle)... lelkigondozás (formális és informális)... „Kegyelem néktek...” kollégiumi vasárnapok... kántálás... „Keressük ki a Bibliából...!” beszélgetőkörök... felvételi előkészítő a teológiára... úrvacsora, „nyissuk ki az énekeskönyvünket...” zsoltárok és ifjúsági énekek... SDG... imádság... diakónia év... karácsonyi és húsvéti kibocsátó... Mi Atyánk...

És a reménység, hogy voltak, és vannak kegyelmi pillanatok, amikor a Lélek mindezeket élővé tette és teszi bennünk, bennetek.

Szeretettel köszöntök minden öregdiákot! (A tablókon, mint örök fiatalokkal találkozom veletek nap, mint nap.)

Vadász Márta
vezető vallásstanár

Mottó:

A társadalom egy minden tudományokban, minden művészetekben, minden erényekben és minden tökéletességekben megnyilvánuló partneri közösség. Mivel ilyen közösséget csak több generáció tud felépíteni, ezért e partnerség nem csupán az élők, de az élők, a holtak és a még meg nem születettek szövetsége.

(Edmund Bruke)

Lectori salutem

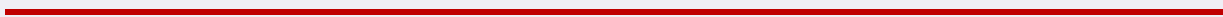
Istennek, hazának, tudmánynak

Az ember életének három szakasza van: a “fiatal”, a “fiatalos” és a “de jól nézel ki”. Mi, az első évfolyamokban (még 1-essel kezdődő évszámú időkben) érettségizett öregdiákok korai, vagy már nem is annyira korai negyvenes éveinkben valahol a “fiatalos” és a “de jól nézel ki” korszakok határán billegünk és egyenes vonalú egyenletes mozgással haladunk az ötödik iksz felé.

Ez az életkor-triász megfeleltethető az angolból átvett, magyarul kevésbé rímes, ám ugyanannyira igaz “learn-earn-return” (“tanulni - keresni/szerezni - visszaadni”) hármasságának is, ahol szintén a második és a harmadik fázis között vagyunk és egyre jobban foglalkoztat minket a visszaadás imperatívusza is. Az emberélet útjának nagyjából felén, vagy azon reményeink szerint talán még kissé innen pedig szerencsénkre nem egy sűrű, sötétlő erdőbe jutottunk, mint Dante, hanem sokkal inkább a tenni vágyás hajt és hozott össze újra minket, hogy ne csupán a sok évvel ezelőtti sztorik felidézése és a közös nosztalgiazás legyen az egyetlen összekötő kapocs.

“Az együttlét a múltban folytatódik” - áll a Weöres-idézet az egyik, 1999-ben érettségizett osztály tablóján, és való igaz: olyan intenzitással már soha nem leszünk együtt és nem tudjuk megtapasztalni azt a rengeteg kairosz-alapú élményt, mint kamaszéveinkben. Számtalan refis öregdiák bizonyította be ugyanakkor, hogy ez távolról sem szükségszerű és semmi sem szól ellene, hogy a jelenben és a jövőben is folytatódjon az a közösség, amit akkor megéltünk.

E tettvágyból táplálkozva kezdtünk el közösen gondolkodni 2022-ben, amit a továbbiakban az iskolával folytatott beszélgetések követtek, hogy egy olyan tartós programot és rendszert dolgozzunk ki, amivel mi, “fiatalos” öregdiákok látható(bb)an jelen tudunk lenni és aktív(abb)an részt tudunk venni az iskola életében.

Gergő: A diploma megszerzése után kerültem vissza Pápára, a református gyülekezetbe lelkészként. Azóta is a “Refi árnyékában” élek naponta. Láttam az elmúlt évek küzdelmeit, kihívásait, örömeit, fejlődéseit. Sajátos és sokat jelentő élmény újra és újra találkozni volt tanárainkkal más minőségben. Összefutni a boltban és elbeszélgetni, találkozni egy-egy gyülekezeti alkamon vagy épp szülőként látni őket, mikor a gyermekük az én csoportomba jár. “Összekacsintani” azokkal, akikkel együtt koptattuk az iskolapadot, most pedig a gyermekeik járnak a Refibe.

Amikor Petivel elkezdünk beszélgetni arról, hogyan tudnánk mi, öregdiákok tenni a mindannyiunk számára meghatározó alma materért, nagyon lelkes lettem. Fontosnak tartom, hogy erősítsük az öregdiákok és a Refi közti kapcsolatot, különféle felületeken és programok segítségével lehetőséget teremtsünk a kapcsolatépítésre, az öregdiák-közösség megerősödésére és volt iskolánk támogatására.

Szakács Gergely (érettségi éve: 1999, osztály:B)

Vajda Péter (érettségi éve: 1999, osztály:A)

Péter: Pápai családi kötődésem miatt érettségi után is rendszeresen megfordultam az iskolában, 2008-tól kezdődően pedig egy EU-s projektből indulva, majd attól függetlenül évente egy-két alkalommal járok a Refibe a diákoknak különféle (elsősorban joggal, történelemmel és társadalomismerettel kapcsolatos) témákban “különleges” órákat tartani. Az elmúlt tizenöt év alatt felhalmozódott, száznál több óra alapján bőven volt lehetőségem közvetlen közről látni és átélni, milyen szép és kemény munkát végeznek tanáraink nap mint nap. Jelenleg Bécsben élek, egy nemzetközi szervezetnél dolgozom környezetvédelmi jogászként. Olyan szerencsés helyzetben vagyok, hogy két volt osztálytársam családjával is pár utcányira lakunk egymástól, a gyerekeink együtt járnak reggelente iskolába, vagy keddenként magyar suliba. A mottónknak választott Burke-idézettel összhangban fontosnak tartom, hogy öregdiákként személyesen is jelen legyünk az iskola jelenében és élet- és szakmai tapasztalatunk, élményeink átadásával hozzá tudjunk járulni a hagyomány megéléséhez.

Kedves pápai Exrefisek!

Örömmel fogadtuk Vajda Péter és Szakács Gergő kezdeményezését, hiszen az Alumni Hírlevél reményeink szerint közel 3500 Pápan érettségizett tanítványunkat segít majd elérni. Az elmúlt 31 évben a pápai Refi folyamatos változásban élt, az utóbbi időszakra pedig különösen érvényes a Hagyomány és megújulás jelmondata. Új képzési területekkel bővült a paletta, a művészeti tagozatunk munkája is beérettnek látszik. A Talentum projekt és a digitális alkotó pedagógiai műhely mellett népszerű a Bábozdánk. Továbbra is a sokszínűség és az ünnepek méltósága jellemmez bennünket. A főépület felújítása után az udvari szárny átalakítása is megtörtént. A konyha és menza korszerű gépeivel és tereivel szolgálja a mostani refis közösséget. Néhány héten belül pedig birtokba vehetjük a Séllyei utcai oldalon épített modern internátust. Ezzel együtt el kell búcsúznunk a sokunk számára oly kedves és megismételhetetlen élményeket falai közé rejtő Ókollégumtól.

A tantestület régi tagjai közül sajnos egyre többen távoztak tőlünk a mindenélők útján, akikre hálával és szeretettel gondolunk. Egyre többen lépik át a nyugdíjkorhatárt azok közül, akik a hőskorszak óta itt tanítanak. Az élet rendje, hogy a tantestület fiatalokkal bővül, és örülünk annak, hogy sok egykori tanítványunk tért vissza hozzánk a katedrára. Így reménységünk van arra nézve, hogy a pápai refis hagyományok továbbélnek.

Ehhez azonban Ti is kelletek. Ha tehetitek, gyertek vissza egykori iskolátokba, adjátok tovább a pápai refis híreket, írjátok meg emlékeiteket! Birkás Zsófia, fiatal informatika szakos kolléganőmmel - aki szintén itt érettségizett - szeretnénk nektek időről- időre összegyűjteni a legfontosabb híreket, illetve reagálni a kérdéseitekre.

Alumnis Exrefis Találkozóra hívunk benneteket 2023. október 14-én, szombaton, amelynek részleteiről hamarosan hírt adunk!

Mayerné Pátkai Tünde

Birkás Zsófia (érettségi éve: 2015, osztály:M)

[facebook](#)

[weboldal](#)